

Lovforslaget bliver nu at tilstille Formanden i det andet Thing med Anmodning om dets Forelæggelse der.

Formanden: Den sidste Sag paa Dagsordenen angaaer Forslag til Lov angaaende nogle Forandringer i Bestemmelserne i Placat af 13de October 1847 § 4 med Hensyn til Betalingen for Patienter i Sindspsykeanstalten ved Aarhus. Denne Sag er til tredje Behandling*), og der er til denne Behandling af 5 Medlemmer stillet et Endringsforslag til Lovforslagets § 2, som efter min Mening kun gaar ud paa en Tydeliggjørelse af Paragraphen, men jeg skal isøvrigt overlade til en af de erede Forslagsstillere at bekræfte det.

Endringsforslaget, der var stillet af Lütichau, Lehmann, Jessen, Brochdorff og F. Nielsen, var saalydende:

Mellem Ordene „ophæves“ og „under“ indsthydes i 5te Linie: „for de i Stiftterne hjemmehørende eller forsørgelsesberettigede Patienters Vedkommende.“

F. Nielsen: Det forholder sig fuldkommen rigtig, som den høttagtede Formand sagde, at det Endringsforslag, der er stillet, i Grunden kun er en Tydeliggjørelse af Lovforslagets § 2, men tillige en høist nødvendig Tydeliggjørelse. Der som nemlig denne Paragraph kom ud saaledes, som den staaer i Lovforslaget, vilde der fremkomme en Urimelighed; det vilde nemlig da blive Tilfældet, at de Patienter, som bleve indlagte paa Sindspsykeanstalten ved Aarhus enten fra andre Dele af Monarchiet, som ikke indrømme nogen Gjensidighed i saa Henseende, eller ogsaa fra Udlandet, kom til at ligge der for langt billigere Betaling end den, som selve Anstalten maatte antages at kunne have dem for. Jeg vil i saa Henseende tillade mig at gjøre opmærksom paa, at det kongelig approberede Regulativ af 14de Marts 1852 fastsætter 3 Grader af Betaling for een og den samme

Pleie i den omhandlede Sindspsykeanstalt, saaledes, at der skal gives den ringeste Betaling af dem, der høre hjemme i Nørrejylland, medens den samme Pleie skal betales med 88 Rbd. mere af dem, der hører hjemme i andre Dele af Monarchiet, og med 160 Rbd. mere af dem, der indlægges fra Udlandet, og kun denne sidste Betaling antages at yde Anstalten fuld Erstatning. Der som man nu vedtog Paragraphen uforandret, saa ophævedes, kun under Forbehold af Gjensidighed med Hensyn til de andre Sindspsykeanstalter i Kongeriget, disse Bestemmelser uden videre for alle de Patienter, der ikke høre hjemme i Nørrejylland, ikke blot for dem fra Kongeriget, men ogsaa for dem fra Hertugdømmerne og fra Udlandet. For nu at gjøre det tydeligt, at Beskættelsen i Betalingen til den Sum, der ydes af Nørrejyderne, kun skal angaae de andre Dele af Kongeriget, fordi der kun der er Tale om Gjensidighed, er det, at man har foreslaaet at indsthyde: „for de i Stiftterne hjemmehørende eller forsørgelsesberettigede Patienters Vedkommende.“ Jeg troer, at dette ganske vil rammes Udkaftsens egentlige Mening.

Indenrigsministeren ad interim:

Paa min fraværende Collegas Vegne skal jeg erklære, at han Sitet har at erindre imod Endringsforslaget.

Da ikke Flere ønskede at ytre sig, gik man over til Afstemning, hvorved

Forslag af Lütichau, Lehmann, Jessen, Brochdorff og F. Nielsen til § 2:

Mellem Ordene „ophæves“ og „under“ indsthydes i 5te Linie: „for de i Stiftterne hjemmehørende eller forsørgelsesberettigede Patienters Vedkommende“

vedtoges eenstemmigt med 40 Stemmer.

Derefter fattes Lovforslaget i sin Heelhed under Forhandling, men da Ingen ønskede at ytre sig, oplæstes:

*) 2den Behandling findes i Tidenden Sp. 538 og 539.